

Laborczi Dóra

Jónás

meztelenül állok előtted
rajtam hiányod keze-nyoma
a látni véltet is kidobtam
ablakomon mutasd meg hova
zsebre vágtd szavaimat most
bennem vér sincs csak rekedt erek
haragod utolért és én már
látod felöltözni sem merek

Igloo in Rome - digitális fotó, 2011.

Költözés

három eltemetett állat a kertben
 üres polcok mögött málló vakolat
 a fákon nyár zörög a kutya
 nem bír feljönni a lépcsőn
 már megül az ős az egész
 házban mindig ős van a nő
 leül és körbenéz lát mindent
 ahogy megtörténni látta jár
 a baba a kislány a kamasz
 a nő leül és körbenéz és
 a hangos durva reggelek
 duzzogó szilánkok a padlón
 delek kihűlt kérdőjelei
 a szótlan levesek
 a lusta kávék délután
 a délután ami a padlóra süt
 a csöndek este azért mert
 minden zaj vihar előtti
 a hajnalok jóbarát-füstje
 a tornác ami Istent jelenti
 a galambok most széttépve
 a garázs selejttel teli
 feláll a nő a lány pihen harang
 és kamasz integet neki

Befejezés

az évszakok drámáját nem ismerem
 szoknyám alól kigördül a nevetés
 az őszi kertben botlok beléd Istenem
 hol te sepregetsz meg a feledés
 emlékszem a dió kemény héjára
 a félve nyúló árnyakra este
 szomszédból a szótlan lányra
 folyton a macskáját kereste
 mintha majdnem mindnek vége volna
 mintha nem is történt semmi sem
 mintha élnék mégis egy-két szóban
 és maradjunk is ennyiben